

Miksi ratkon?

Tuossa iltana muutamana katselin dokkaria Mount Everestistä ja pari vuotta sitten siellä tapahtuneesta katastrofista, jossa 11 kuoli. Mukana oli pariskunta, joka eläköidyttyään harrasti patikointia ja vuorikiipeilyä. Vaimo sitten jäi sinne vuorelle ja mietin moisen harrastuksen mielekkyyttä.

Pari iltaa myöhemmin, siluettia väritellessäni, aloin miettiä (huom. taivutus!) miten itse päädyin omiin, huomattavasti turvallisempiin harrastuksiini. Lukeminen ja ratkominen harvoin vie terveyttä, saati sitten henkeä.

Kumpikin, minun mielestäni, johtuu pohjimmitaan tiedonhalusta. Lukeminen oli suurin piirtein ainoa tapa paeta köyhää arkea, maalta ei kuusikymmenluvulta noin vain lähdetty minnekään vaikka Kalevi Keihäsen nurkilla asuttiinkin. Kirjojen maailmassa pääsi minne vain.

Ristikoiden pariin vei ilmeisesti halu matkia äitiä ja oppia täyttämään noita tyhjiä, valkoisia neliöitä. Ratkonta ja lukeminen yhdistyivät vanhojen lehtien sivuilla. Naapurin vintin sahanpuruista löytyneet Seurat tarjosivat novelleja ja (onneksi) ratkomattomia ristikoita.

Kotona oli onneksi vanha tietosanakirja-

sarja ja koulukartasto, joiden avulla ensimmäisiä etsintöjä tein, kun jotain vierasta tuli vastaan. Tiedon karttumista lisäsi jatkuva lukeminen, luin ihan kaiken mitä käsiini vain sain, erottelematta. Tai vas aukeni, kun menin oppikouluun kirjokylään, koska samassa rakennuksessa oli kirjasto.

Siihen aikaan ratkomani ristikot olivat nyt arvioituina suhteellisen helppoja ja hyvin samankaltaisia, joten paljon viihe-vastauspareja jäi muistiin. Ns. kovik-sia ei tainnut tulla koskaan eteeni, koska esim. lisäkin ristikot oli ihan liian kallis koululaisen budjetille.

Tiedonjano ei kuitenkaan ole vielääkään loppunut ja siksi edelleen luen, paljon mutta nyt hiukan rajatumminkin, koska valikoimat ovat ihan erilaiset kuin entisaikaan. Lukeminen auttaa ratkomisessa koska muistista löytyy kaikenlaista tavaraa, joskus todella ihan ihmeellisiäkin asioita.

Kumpikin harrastukseni on minulle rakas enkä aio niitä ihan äkkiä lopettaa. Ensi vuonna niille löytyy myös enemmän aikaa, kiitos Kevan. Toivon ettei mielenkiintoni uusiin maailmoihin ja asioihin koskaan vähene, sillä Jörn Donner sen mainoksessa jo sanoi: Lukemisen kannattaa aina!

Väistelekö lätäköitä!

Riitta Rustari
riitta.rustari@ristikkoakatemia.fi

Lähetäkö ristikkoiheisiä kysymyksiä ja mielipiteitä osoitteeseen kysymys@ristikkoakatemia.fi

Ristikkoakatemia Facebookissa:
www.facebook.com/groups/ristikkoakatemia/